

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 4
din 11.01.2017

Dosar nr: 514/2016

Petiția nr: 4625/01.08.2016

Petentă: Școala Specială „Rază de Soare” Arad

Reclamați: Inspectoratul Școlar Județean Arad, Insituția Primarului Municipiului Arad,
Consiliul Județean Arad

Obiect: neacordarea finanțării de bază pentru învățământul privat special

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele, sediul și domiciliul procedural al petentei

1.1.1. Școala Specială „Rază de Soare” Arad, .

I. 2. Numele și sediul și domiciliul procedural al reclamațiilor

1.2.1. Inspectoratul Școlar Județean Arad, str. M. Scaevola nr. 9, Arad, județul Arad;

1.2.2. Insituția Primarului Municipiului Arad, Bd. Revoluției nr. 75, Arad, județul Arad;

1.2.3. Consiliul Județean Arad, str. Corneliu Coposu nr. 22, Arad, județul Arad.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta consideră discriminatorie neacordarea finanțării de bază pentru învățământul privat special.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 14-17 din dosar) pentru data de 13.09.2016 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

3.3. La audierea din 13.09.2016 părțile nu s-au prezentat.

3.4. S-a solicitat un punct de vedere din partea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice (fila 45 din dosar). Ministerul nu a dat curs solicitării.

3.5. S-au comunicat petentului punctele de vedere ale reclamațiilor, fiind solicitate concluzii scrise (fila 46 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 4625/01.08.2016** (filele 1-3 din dosar) petenta arată că este o unitate de învățământ preuniversitar particular, acreditată, care se adresează copiilor cu dizabilități. În timp ce alte unități de învățământ preuniversitare particulare acreditate beneficiază de finanțare de bază de la stat, o astfel de finanțare nu se acordă și instituțiilor de educație specială.

A depus la dosar înscrisuri (filele 4-13 din dosar).

4.1.2. Prin concluziile scrise petenta consideră că răspunsurile autorităților reclamate sunt evazive, și menține cele arătate anterior.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 5282/08.09.2016** (filele 18-20 din dosar) a treia reclamată arată următoarele:

- având în vedere diferența dintre învățământul de masă și învățământul special există și o finanțare diferită, astfel pentru învățământul de masă finanțarea se realizează de către autoritățile publice locale, iar finanțarea de bază nu se acordă pentru învățământul special;
- ar trebui solicitat un punct de vedere de la Ministerul Educației pentru a clarifica problema.

4.2.2. A doua reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 5374/13.09.2016** (filele 21-22 din dosar) arată că legislația este de așa natură încât nu au putut finanța și petenta.

Un al doilea exemplar filele 23-24 din dosar, un al treilea filele 43-44.

4.2.3. Prima reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 5375/13.09.2016 (filele 25-28), arată că uitățile de învățământ special nu sunt cuprinse între unitățile care pot primi finanțarea de bază.

A depus la dosar înscrisuri (filele 29-33) din dosar.

Un alt exemplar filele 34-42 din dosar.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că învățământul în masă este finanțat diferit față de învățământul special. În conformitate cu legislația, finanțarea de bază pentru unitățile de învățământ preuniversitare private se acordă doar învățământului în masă, nu și învățământului special.

5.2. Colegiul director nu poate reține culpa reclamațiilor, având în vedere prevederile **H.G. nr. 136/2016**.

5.3. Analizând situația faptică, Colegiul director arată următoarele:

5.3.1. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.3.2. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.3.3. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

5.3.4. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.3.5. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

5.3.6. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.3.7. Pe de o parte există o diferențiere între instituțiile de educație de stat și cele private, care se află în situație similară privind oferirea unei educații preuniversitare de calitate (dovedită prin acreditare), de de altă parte între instituțiile de educație privată în masă și instituțiile de educație privată specială, care în mod similar oferă educație de calitate, mai mult, cele care oferă educație specială ar trebui să beneficieze de un tratament preferențial, și nicidecum de un tratament mai dezavantajat.

5.3.8. Criteriul diferențierii este cel al tipului de educație (de stat/privat, respectiv în masă/educație specială — astfel ca și criteriu apare inclusiv dizabilitatea).

5.3.9. Dreptul atins este cel la educație de calitate și cel la demnitate. Prin nefinanțare educației speciale acest tip de educație poate avea dificultăți în asigurarea unei calități

corespunzătoare, totodată excluderea învățământului special de la finanțare crează imaginea unei educații de care statul nu ar avea nevoie.

5.3.10. Art. 2 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

5.3.11. Guvernului României și al Ministerului Educației și Cercetării, prin efect, a defavorizat petentul, în consecință sunt incidente prevederile art. 2 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000**.

5.3.12. Art. 15 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

5.3.13. Cum s-a arătat anterior, excluderea învățământului special de la finanțare crează imaginea unei educații de care statul nu ar avea nevoie, astfel lipsa unei reglementări corecte față de acest tip de educație vizează atingerea demnității, astfel sunt incidente prevederile art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Colegiul director nu reține culpa autorităților reclamate;
2. Neacordarea finanțării de bază pentru învățământul privat special reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 și 4 respectiv art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**;
3. Recomandă Guvernului României și Ministerului Educației și Cercetării ca în termen de 30 de zile să reglementeze situația;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților, Guvernului României și Ministerului Educației și Cercetării.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 11.01.2017

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István